

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 34. Et dedit eis. v. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

pro qua alij vtrantur scissione facta per cultellos. quid de illa dicemus? nam & illa habet sua mysteria, siquidem Euangelistæ fractionem panis quæ est naturæ opus, indicantes, mihi videntur negare scissionem, quæ est violentiæ, ac forte id eò factum est à Domino, vt ostenderet sese in sua Ecclesia posse pati diuersitatem seu varietatem, intellectus & morum, non posse pati scissuras seu dissensiones animorum ac cordium. odit quippe Dominus hæreses & schismata, tolerat varietatem. Variæ sunt in Ecclesia Dei lingue, variæ Artes, variæ explicationes scripturarum, varia officia, varij habitus, varij status; sæcularis & Ecclesiasticus, & Ecclesiastici status sunt varij, nempe alius Cleri sæcularis, alius Cleri Regularis: & Regularis iterum quam nõ est varius! Alphabetti literis pridem superant, Antoniani, Augustiniani, Benedictini, Basiliani, Carthusiani, Cistercienses, Crucigeri, Carmelita, Dominicani, Discalceati, Eremitæ, Franciscani, Guilhelmitæ, Iesuitæ &c. Hi omnes sunt membra præclara Christi Ecclesiæ, vnus panis vnitæ fidei & spiritus sub regimine Romanæ Ecclesiæ, fractus tamẽ in partes multiplicibus donis gratiarum, quibus vnus præ alio pollet, non scissus schismate religionis.

Saluate cuncti Ecclesiæ Dei status & ordines saluate. Vos alloquor. Vos estis mundi ornamenta, varietas circumdans deauratum Sponsæ vestimentum, amo vos omnes, etsi non sim vt singuli inter omnes. Ecclesiastici ordinis sum in sæculo, è Canonicorum numero, sæculares non abomino, sed iuuo: Regulari scolo & promoueo. non sum de pane Christi scisso, sum de fracto pars, cupio manere pars, & vos inter vos nolite scindi, qui manducat, non discernat ieiunantem; qui ieiunat, non iudicet manducantem. Vnus spiritus sit in vobis, etsi multiplicitas gratiarum.

§. 34. Et dedit eis. v. 19.

Dixi de fractione panis sensibili & crassa, quæ antequam benedictionem, nondum de benedictione & fractione, quæ secuta est benedictionem, vel potius ei coniuncta fuit, vt exprimit Marcus verbo: *benedicens fregit*. En impleo propositum vna cum verbo *dedit*. Quomodo ergo *benedixit Dominus* vtique quomodo hodie dum benedicit Ecclesia, quæ benedicendi & formæ & potestatem à Domino, accepit, orando, inuocando, precando, vt quicumque hoc pane vteretur, is salutem corporis & animæ consequeretur, viveret in æternum, resurgeret à mortuis &c. Ioan. 6. hæc enim est synopsis omnium Ecclesiæ benedictionum. Pergo, quomodo fregit post benedictionem panem? subtilissimè. dando discipulis, sic vt omnes attingerent iacentem in patena: & dicendo, *Accipite*: & consecrando, seu dicendo; *Hoc est Corpus*

meum. his enim verbis ab illo, quod sensus percipiunt, id est accidentibus in-
herentibus substantiæ panis, substraxit substantiam seu naturam panis
corporalis, & substituit substantiam corporis sui. verbo; *Transsub-*
stantiauit, seu conuertit panem in Corpus suum. Mira fractio, sed ta-
men vera, & diuina, etsi nec Lutheranus, nec Calvinista, nec Anabaptista
credat. quid enim? Nec Iudæi nec Mahometani, nec Gentiles hoc credunt.
in hoc ergo illis propius, quam credentibus, accedunt. accedere ad illos,
quos damnant, quid est? est similem fieri illis. quibus? Incredulis. & quanta
laus vel ars est hoc? misera profus & infelix est societas iūgi infidelibus, abi-
re à credentibus. In consilium eorum non veniat anima mea. Hi in formula
cænæ suæ Calvinianæ, omnes illos excommunicant, qui creaturam aliquam
benedicunt. Et quid oro in hoc faciunt? ipsum D. N. Iesum à sua cæna exclu-
dunt excommunicando, eo quod panem creaturam benedixit. Prò excom-
municationem Calvinianam! Credo Domine, te benedixisse, credo te in-
uisibiliter panem fregisse, separando substantiam panis ab accidentibus su-
is mutasse in tuum Corpus. Credo fractum sic dedisse discipulis tuis tan-
gendum primo, mox manducandum. sed quare dedit discipulis sic panem
in patena fractum, vt omnes attingerent omnino, vt potestatem tractandi
panis, vt Christus eum tractabat, acciperent. Ecce hodie dum cum conse-
crantur sacerdotes, porrigitur eis panis in patena, & vinum in calice, vt cum
forma *accipe potestatem consecrandi &c.* materiam sacramenti huius potestati-
uè occupent tradente Episcopo, accipiente ordinato.

Deus meus testimonia tua credibilia facta sunt nimis. Gaudeo in Deo
Iesu meo, qui me in illa plantauit Ecclesia, in qua est *Benedictio & Fractio*
panis, & *Traditio potestatiua*. Lauda anima mea Deum tuum in vita tua.

§. 35. *Dicens: Hoc est corpus meum. v. 19.*

Quis est hic sermo? iste quem totidem verbis, imo iisdem retulit Mat-
thæus, & Marcus, & Lucas & Petrus, in canone missæ Romano, & Paulus
in epistola 1. ad Cor. 11. cap. Solus Petrus addidit *enim* causatiuam, quam a-
lij non addiderunt sed neque negauerunt. Et quid sibi vult iste sermo? qui
latinam linguam mediocriter intelligit non ignorat. Ecce, infimi Gramma-
ticæ discipuli intelligunt, quid dicat Dominus, cum dicit *Hoc est corpus meum.*
quid tu Infimista intelligis, cum audis verba ista? Audio. Hoc quod teneo,
quod videtis, quod mecum tægitis in patena, non dico *Panem*, nec nego *Panem*.
Hoc sensibile est *Corpus meum*, si ergo verax sit sermo meus, vt sermo Dei. ca-
pite quod panis substantia, in aliã versa sit manentibus panis accidentibus,
dum dico hæc verba. Consecraui, feci dicendo quod non erat, vt alias
prædixi dicens: *panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita &c.* Ioan. 6.

D 3

193